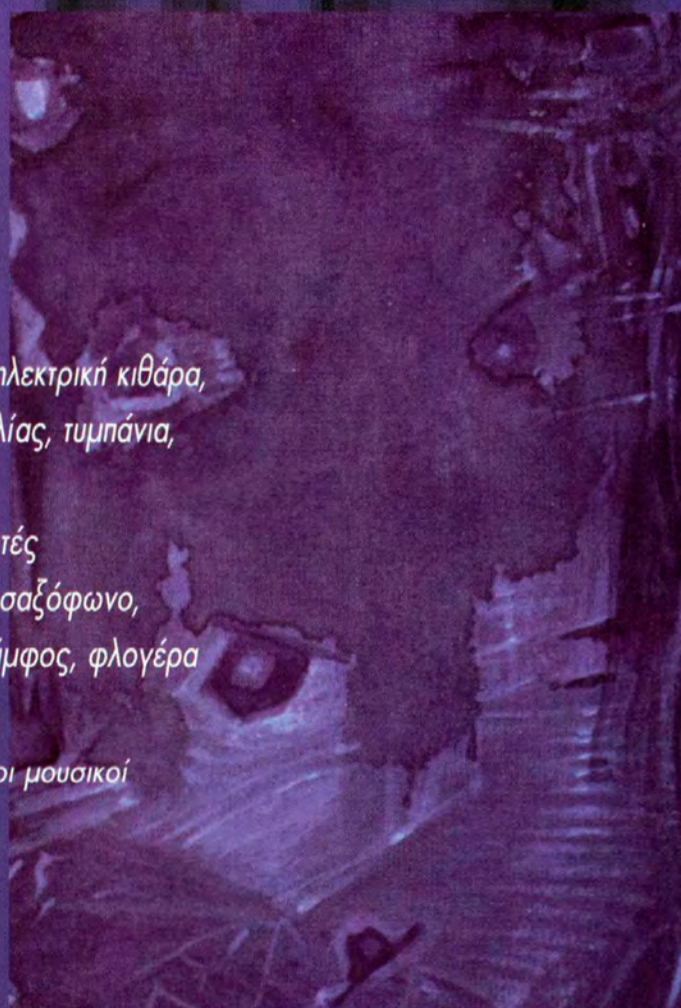

ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ
ώρα 9.30 μ.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΚΥΚΛΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΑΒΑΤΟΝ

Ιωάννης Παπαδάκης: Ακουστική και ηλεκτρική κιθάρα,
στάμνα, κροταλίας, τυμπάνια,
κουδούνια

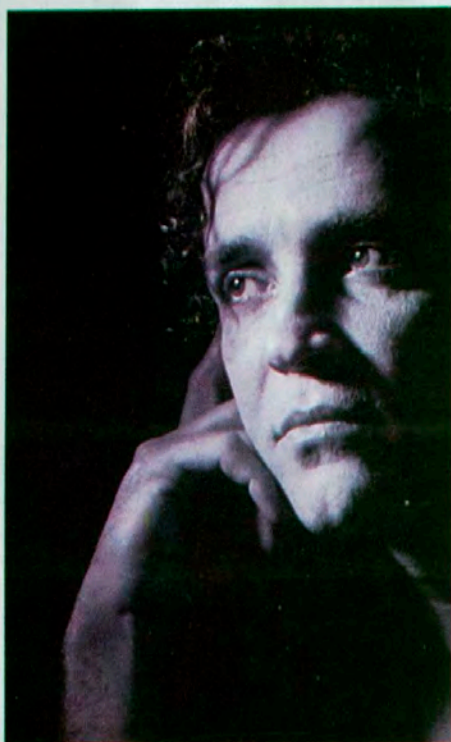
Νατάσσα Καρβούνη: Πιάνο, συνθεπτές

Παναγιώτης Ξυδιάς: Φωνή, τενόρο σαξόφωνο,
φλάουτο με ράμφος, φλογέρα

Συμμετέχουν 6 ακόμα προσκεκλημένοι μουσικοί

"Εξ αδοκήτω"

Το "Εξ αδοκήτω" (απροσδόκητα) στίγμα των "ΑΒΑΤΟΝ" δεν έχει να κάνει μόνο με την παρουσίαση μουσικών συνθέσεων βασισμένων σε στίχους της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας, ισάξιο ρόλο διαδραματίζει ο τρόπος που αντιμετωπίστηκαν οι στίχοι, σαν εκφραστικές δυναμικές, όχι μόνο για τη νοηματική αλλά και την ηχητική τους αξία. Χωρίς καμιά προσπάθεια ανασύνθεσης ή επιστημονικής προσέγγισης των αρχαίων ελληνικών τρόπων, οι μουσικοί άκουσαν, μελέτησαν, προσέγγισαν αυτό το λεπτεπίλεπτο στιχουργικό περιβάλλον, διείδυσαν στη μαγική του μουσικότητα και μας το τραγούδησαν, έτσι όπως το ένιωσαν.

Πώς θα μπορούσε να μιλήσει κανείς για τη μουσική...

Η μουσική είναι αφάνταστη, μα αυτό που την περιορίζει είναι η φαντασία. Είναι λάθος να πιστεύουμε απόλυτα στην εκδοχή ότι εκφραζόμαστε μέσα από την μουσική, η μουσική εκφράζεται μέσα από εμάς κι ας πιστεύουμε το αντίθετο.

Είμαστε φορείς, φορείς του πνεύματός της.

Η μουσική δεν είναι διασκέδαση, είναι γνώση, είναι προϋπόθεση για να περάσουμε το "Άβατον", το δικό μας "Άβατον", είναι αγώνας μιας ζωής για την ολοκλήρωση.

Πώς να μιλήσεις για την μουσική...

Μόνο να την αισθανθείς μπορείς, έτσι ανείπωτη, να τρυπώνει μέσα σου, στα αφτιά ή το στήθος, τη σκέψη ή το μυαλό, και πάντοτε να ξεγλιστρά απ' τον χρόνο κάνοντας και εμάς για λίγες στιγμές αιώνιους.

Ιωάννης Κουνάρης Παπαδάκης

ABATON

Η αέναη αλυσίδα των πάντων, όπου το ένα τρέφει το άλλο και όλα μαζί την μουσική πηγή, στάθηκε πάντοτε το μέτρο της κατανόησης του κόσμου.

Το μεγαλείο της ζωής και η ατέλειωτη προσφορά της σε κάθε πλάσμα ανθρώπινο ή μη, εις τον αιώνα των αιώνων, με καθιστούν διστακτική στο να αποδεχτώ κάτι ως μονάχα δικό μου.

Για έναν μύστη της τέχνης, η σεμνότητα δεν είναι παρά η αναγνώριση της υπηρεσίας που προσφέρει στους θεούς και προϋπόθεση για την ακούραστη ανύψωση της αντίληψής του, ώστε να κατορθώσει να εκφράσει το τέλειο. Η Πυθία, παραμένει το σύμβολο της κατακυρίευσης του ανθρώπου από τον θεό. Η έκφραση, η οργάνωση, οι αναλογίες παραμένουν δικές του, η πρώτη ύλη παραχωρείται από την άσωση παρακαταθήκη.

Ένα κάτι, ελάχιστο, είναι ο δικός τους λόγος: να μην φανούν ανάξια της τέχνης που υπηρετούν, με λόγια ή με έργα και να λάβουν την χάρη να τιμήσουν το τρομερό της πρόσωπο, το τόσο συχνά βεβηλωμένο.

Νατάσσα Καρβούνη

ABATON

Η μουσική του "Άβατον", σε τούτον εδώ τον δίσκο περνά από την τέχνη στην έκφραση αναζητώντας την ψυχή, την ελληνική ψυχή που πολλοί την θέλουν να χάνεται. Ο αρχαίος ελληνικός στίχος έρχεται να δεθεί μελωδικά με τα έγχορδα, τα κρουστά και τα πνευστά και να μας πάει εκεί που με σεβασμό και ταπεινότητα θα υποκλιθούμε μπροστά στη Μάνα-Γη.

Παναγιώτης Καπερνέκα Ξυδιάς

ABATON